

A Budapesten 1941-ben született **Dr. Pándi Ferenc** állami ösztöndíjasként, külföldön szerzett mérnöki oklevelének elnyerése után a családi hagyományoknak megfelelően az erjedési iparban helyezkedett el.

Első munkahelye a Szeszipari országos Vállalat Minőségellenőrzési Osztálya volt, amelynek hamarosan a vezetője lett. Szakterülete a minőség-ellenőrzés, a gyártás- és gyártmányfejlesztés, a jogi szabályozás (elsődlegesen szabványosítás) volt. Innen a Szeszipari Kutatóintézetbe került, ahol előbb osztályvezető, majd igazgatóhelyettes és végül igazgató lett. Már kezdő mérnökként bekapcsolódott az akkori mezőgazdasági szeszüzemek, pálinkafőzdek munkájába, azok technológiai és minőségellenőrzési tevékenységét vizsgálva. Mint az iparág alkalmazott kutatásainak irányítója, ezt a tevékenységet minél szélesebb körben igyekezett ellátni. Mint az ÉFOSZ alapító tagja, annak akkori főtitkárával, Piros Lászlóval, az addig lokális pálinkaversenyeket országossá és rendszeressé tette, jelentős szerepe volt a pálinkafőzdek érdekvédelmi integrációs törekvéseiben. Ezért is lett tagja a Magyar Pálinka Lovagrend Egyesületnek. Éveken keresztül az országos pálinkaversenyek elnöke, társelnöke volt. Mint egyetemi oktató, majd később, mint címzetes egyetemi docens, a MÉM Mérnökképző Intézetben, a Kertészeti- és Élelmiszeripari Egyetemen, a Szent István Egyetemen szakemberek százait képezte ki, intézetének közreműködésében, az ún. „Pálinkafőzde” vezetői tanfolyamokon. Ennek érdekében jelentős szakirodalmi tevékenységet végzett, 17 erjedésipari szak- és tankönyv társszerzője, valamint több mint 100 szakközlemény szerzője volt. Betöltötte a „Szeszipar” című szaklap főszerkesztői tisztjét is.

Tevékenysége során, mint az FVM Műszaki Tanácsának, a Magyar Élelmiszerkönyv Szeszipari Bizottságának tagja és később első elnökeként, valamint az MSZH Szeszipari Szakmai Bizottság elnökeként számos jogi szabályozás kialakításában vett részt.

A szakmában betöltött szerepét az ágazati miniszter 4 alkalommal is kitüntetéssel jutalmazta. Egészségében bekövetkezett változásokig aktív társadalmi munkát a Magyar Pálinka Lovagrend Egyesületben és a Magyar Élelmiszer-tudományos és Technológiai Egyesület (ahol jelenleg is Szakbizottsági elnök) végzett. Tevékenységeit a Lovagrend „A Magyar Pálinkáért Érdemérem”-mel, míg az Egyesület a „Louis De Saint Rat” szakirodalmi díj kitüntetésben részesítette.

A közelmúltban a BME Egyetemi Szenátusa Emléklap adományozással ismerte el műszaki tevékenységét.